Elita minților evoluate

On Iunie 01, 2016

Învață să dai gândirii tale adâncimea experienței de veacuri, împrumutând esența însușirilor tale alese acelora care sunt lipsiți de ele.

Mă îndreptam consecvent către o lume necunoscută, fără reper, așa cum se îndrepta Columb spre un continent nedescoperit, dar eram mult mai puțin echipat decât celebrul conquistador, fără busolă, fără cârmă și fără compas, simțind că totul se va sfârși printr-un naufragiu. Voiam tare mult să cunosc o altă cultură, să dau altă culoare minții, o introducere la ceea ce aveam să devin: o extensie a infinitului.

Visând cu ochii deschiși la nemaipomenita apropiere de ceva mai puțin dur, mai puțin împietrit de timp și de idei fixe, așa cum pictorii desăvârșiți își caută în permanență noi modele prin cercetarea unor revelații mistice, nu prin comparația cu ceea ce deja au reușit să facă alții, puteam să deschid povestea unei scurte nebunii. Tot așa cum a făcut-o Salvador Dali. Eram un om cu vederi largi.

Avântat spre virtualitatea unei înnoiri de sine, unei existențe ușor de justificat pe planul conștiinței ce se arăta ca grație divină, urmăream să dobândesc o inteligență înălțătoare ce nu se subscria acelei dogme aparținând minților vulnerabile la condiția de a cerceta lumea în lung și în lat. Ştiam că întotdeauna în mine trebuia să caut răspunsurile la întrebările ce nu le cunoșteam, dar tot ce era inspirațional venea de la vechii conquistadori.

Columb a reprezentat curajul de a deschide porțile unei noi lumi întru posteritate, nu o imitație palidă a unei acțiuni inutile de susținere și promovare a unei idei năstrușnice. Salvador Dali a reprezentat arta imaginației de a vedea dincolo de oglinda realității.

În ecuația reacției dintre aspirația spre absolut și posibilitatea de a-ți depăși condiția actuală, acolo unde răsună acea continuă și constantă formă de comunicare dintre cele două, se stabilește o nouă funcție de acces la reprezentarea unui nou curent de avangardă, numit "grad de apartenență la elita minților evoluate".

Leadership: Cum te raportezi la cadrul experienței de transformare a realității cu care intri în contact și de valorificare a celor descoperite, încât să dai gândirii tale adâncimea experienței de veacuri?

La bătrânețe, când starea de sănătate a prințului Tyllerand nu se îmbunătățea deloc din cauza unei inflamații dureroase a ochilor, singura lui preocupare rămânea cunoașterea. Cu toate că boala îl împiedica să răsfoiască prin cărțile din biblioteca sa, doamna de Coigny ne relata următoarele despre el: *"Punea mâna pe cărți, le așeza la loc, le lăsa ca să le ia din nou, le cerceta ca și cum ar fi fost vii și acest exercițiu, dând gândirii sale adâncimea experienței de veacuri, împrumuta scrierilor o eleganță de care autorii lor erau adesea lipsiți".*

Uneori, tot ceea ce ține de condițiile de validare a unei forme de exercitare a capacității de a servi drept model de inspirație, rezultă din modul cu îți manifești discreția - aceasta este partea cea mai bună a curajului de a te autodepăși prin educație. A da gândirii tale adâncimea experienței de veacuri înseamnă să-ți raportezi gândirea la actele de măreție ale înaintașilor care au dovedit un spirit de sacrificiu, curaj, pricepere de a visa cu ochii deschiși, calități ce pot fi luate ca exemple de urmat. Înseamnă să te închizi în povestea unei întrebări: cum ar fi să trăiești o viață ce poate constitui scenariul unei discuții dintre Cristofor Columb și Salvador Dali?

Deseori, eu însumi mă raportam la cadrul experienței de transformare a realității într-un proces de revelație, pentru a vedea dincolo de imediatul unei subiectivități inautentice, dincolo de explorarea unei puzderii de alegeri încurcate, printr-un fel de exercițiu al admirației față de precursorii noii maniere de abordare a viziunii artstice.

Leadership: Te implici în constituirea unei revelații care transformă aspirațiile în realitate, ca formă de ilustrare a profunzimii de a simți ceea ce nu este ușor de înțeles la modelul tău de inspirație?

Rolul oamenilor de geniu, percepuți deseori ca fiind inactivi sau incapabili de a se exterioriza, unindu-se în jurul vreunui ideal care transcende concretul, este acela de a fi principalul punct de reper al unei încordări intelectuale colective care pune în centrul ei nu atât înclinația pentru creșterea pluralismului în gândire, cât mai ales dobândirea relevanței unui fenomen de rezonanță.

Rezonezi cu ceilalți oameni nu atât prin acțiunile tale, nu prin creație sau mesajele ei transmise direct sau indirect, nu prin intermediul unui personaj pe care îl pui în evidență. Ci prin inducția unei stări de spirit la o anumită frecvență de reflexie, prin însăși natura ta - oferind o experiență mai vastă a realizării de sine la un nivel de măiestrie, construind o identitate unică, seducătoare.

Măreția în leadership, avându-și originea în constituirea unei revelații care transformă aspirațiile în realitate, este o ilustrare a profunzimii de a simți ceea ce nu este ușor de înțeles la modelul tău de inspirație, ci mai degrabă intuit, interpretând mesajul acțiunilor sale. Revelația este promisiunea a ceea ce devii într-o sincronicitate a vieții tale cu a altcuiva, la nivel de inspirație în acapararea unei forme cizelate de gândire.

După cum un desăvârșit istoric literar, atunci când faptele sunt rare, se străduiește să le suplinească prin presupunerile circumspecte și inducțiile legitime ale unei critici înțelepte, tot așa și omul care urmează un anumit model de inspirație, trebuie să împrumute de la el acele caracteristici subtile care nu ies în evidență decât în timp, și care să-i suplinească lipsa de experiență.

Un asemenea model de inspirație încorporează totul la un loc, tot ce e mai bun din tine, tot ce acumulezi la un anumit nivel de gândire.

Leadership: Poți să stabilești prioritatea de rulare a unui program de tip *„ I find myself in a past-future story "*, astfel încât să-ți creezi o originalitate unică în mijlocul tuturor imitațiilor banale care se fac în jurul personalității tale?

Programul de tip *„ I find myself in a moment of alternate past-future story "* se adresează în special minților care dau gândirii lor adâncimea experienței de veacuri, împrumutând esența însușirilor lor alese acelora care sunt lipsiți de ele. Chiar prin amintirile lăsate de ei, prin experiențele și povestirile lor, esența are întotdeauna ceva de spus.

Pe de altă parte, imitația este o formă de apreciere sinceră față de cineva, dar care nu prezintă tendința de progres, care nu prezintă tendința de a te situa superior față de acel model inițial sau măcar de a te alinia la esența lui. Singura imitație banală care se poate face în jurul unei personalități marcante, foarte educată și atât de bine ancorată în sfera culturii alese, o constituie acea formă de flatare pe care și-o atribuie artistul bine instruit profesional, dar care niciodată nu se lasă sedus de varianta unei noi realități.

Imitația este o formă superficială de evaluare a unui individ, neluând în calcul acele porțiuni

discrete din existența lui care îi încadrează măreția. Ea aduce în prim plan ideile sale, dar nu și beneficiile lor. Imitația readuce în prim plan trecutul unui om, fără să te lege de el acele sentimente pe care să le prețuiești.

Leadershipul este istoria prezenței tale într-un anumit loc, într-un anumit timp, într-un anumit anturaj, când viața a început să ți se pară o descoperire a unei realități dure, fantastice, greu de gestionat, pe care a trebuit să ți-o asumi pe cont propriu și să o biruiești prin intermediul inteligenței pătrunzătoare.

Din elita minților evoluate fac parte toți acei indivizi care se identifică cu vechii deschizători de drumuri, având același impact lumesc, funcționând în același stil de gândire și acțiune - ca un tribut adus fenomenului de rezonanță, dar și ca o rampă de lansare spre alte coltișoare neexplorate ale lumii.

Source: https://neculaifantanaru.com/elita-mintilor-evoluate.html